

مُرْدَهِ تَوَلْدِ عِيسَى مَسِيح

عِيسَى مَسِيح از نسل و نَبِيَّرِهِ حضرت اِبراَهِيم بود. حضرت اِبراَهِيم آتِهِ اِسحاق بود، حضرت اِسحاق آتِهِ يَعْقُوب بود و يَكْيَى از اَولادِهِ حضرت يَعْقُوب يِسِى نام دَشت، که او آتِهِ داود پادشاه بود.

حضرت داود آتِهِ سُلَيْمان بود و يَكْيَى از اَولادِهِ سُلَيْمان پادشاه، يوشايا پادشاه بود که دَ دورانِ اَزو بَنِي اِسرائيل اَسِير شُدَه دَ شارِ بَابُل بُرْدَه شُد.

هفتاد سال بعد اَزو که بَنِي اِسرائيل دَ شارِ بَابُل اَسِير شُد خُدا اُونا ره پَس دَ سرزمِينِ اِسرائيل جای به جای کد. چند قرن بعد از يوشايا پادشاه از اَولادِهِ شى يَكْ شخص دَ نام يوسف پَيَدا شُد. او نجَار بود و دَ شارِ ناصِره زِندگى مُوكَد. حضرت عِيسَى از بَنِي مَرِيم که نامزادِ يوسف بود، پَيَدا شُد.

پیش ازو که حضرت عیسی دُنیا پَیدا شُنه، خُدا فرِشتہ خُو جِبرئیل ره دَ دِیر بی بی مَریم رَیسی کد. اگرچه بی بی مَریم نامزاد یوسُف نَجَار بود، لیکن تاهنُوز قد آته و آبه خُو دَ شارِ ناصِرہ دَ منطقه جلیلیه زِندگی مُوكد. وختِیکه جِبرئیل دَ بی بی مَریم ظاهر شُد (او) گُفت: "سلام علیکم! خُداوند قنجِیغه تُو استه و لُطف و رحمت خُوره دَز تُو نِشو مِیدیه."

بی بی مَریم از توره فرِشتہ غدر پریشان شُده قد خُو گُفت:
"ای چی مقصد دَره؟"

مَگم فرِشتہ گُفت: "ترس نَخور، ازی که تُو خوش کده خُداوند آستی. تُو حامله مُوشی و یگ بچه دُنیا مَیری و نام شی ره عیسی بیل. او بُزرگ استه و فَرَزَنِدِ حضرت اعلی گُفته مُوشه. خُدای مُتعال پادشاهی از آجداد شی داود ره دَزشی مِیدیه، و حُکُومت و پادشاهی شی هرگز ختم نَمُوشه."

بى بى مَرِيَم گُفت: "إِي توره چِطُور مُمكِّنه كه تا هَنُوز دِست
هیچ مَرَد دَزْمه نَرسِیده؟"

مَلَائِيكَه گُفت: "رُوحِ پاكِ خُدا دَ بَلَى تُو نازِل شُدَه قُدرَت
شَى بَلَى تُو سَايِه مُوكُّنَه. أَمْزِي خاطِرِ أوْ أَوْلَادِ مُقدَّس
لَقبِشِي 'فَرَزَنِدِ روحانِي خُدا' گُفْتَه مُوشَه. أوْ مسيح، يعنى
'انتِخاب شُدَه خُدا' أَسْتَه.

گَب ره گوش كُو: الْيَشَبَع كه از خيشاي تُو استه اوْ أَم
حامِله شُدَه. أَرَ، أوْ كه بَسِ أَوْلَادِ مَنَدَه بود آلى شَشِ ماَه
حامِله يه، گرچه از عُمَرِ أَوْلَادِ دارِي تير شُدَه. ليكِن دَ پِيشِ
خُدا هیچ چِيز نامُمكِّن نِيه."

بى بى مَرِيَم گُفت: "ما بَنَدَه خُدا اسْتُم. بِيل كه هر توره
كه تُو گُفْتَه دَزْمه پُوره شُنَه." بعد ازو فرشته از دِير
شى رَفَت.

یوسف نجّار شخص صادق و راستکار بود. غیتیکه از حامله شدوان نامزاد خو خبر شد، میخاست او ره پُٹکی ایله کنه تاکه بی بی مریم د پیش مردم رسوا نَشْنَه.

دحالیکه یوسف د باره امزی چیزا چورت میزد یگ فرشته خداوند د عالم خاو دَزشی ظاهر شده گفت: "آی یوسف، اولاده داود پادشاه! ترس نَخور و مریم ره خاتو کو. نِلغه که د کوره شی استه تَوَسْطِ قُدرتِ خُدا يه. مریم یگ بچه د دُنیار میره و تُونام شی ره عیسیٰ یعنی نِجات دِهنده بیل، ازی که او امّت خوره از چنگ گناه خلاص مُونه."

پگ امزی تورا راست شد تاکه گفته خداوند از زبون اشعيای نبی پوره شنه که او گفت: "یگ دُختِرِ باکره حامله مُوشه و بَچه د دُنیا میره. نام ازو بچه عِمانوئيل یعنی خُدا قد از مو ایشته مُوشه.

وختیکه یوسُف از خاو بال شُده او تمام چِیزا ره پُوره کد،
امُورقم که فَرِشته امر کده بود: او بى بى مریم ره خاتُو
کد مگم او ره باکره نِگاه کد تا اوغَیتِیکه اولادِ ازو
توَلُد شُد. و یوسُف امُوبچه ره 'عیسیٰ' نام ایشت.